

Заціото кога воскреснатъ и змертвите, нити ше сѧ жената, нити за
мажа ше ѿбватъ: но сѧ катѡ й Глѹхы на небесата: * Й за мертвите,
чи ше воскреснатъ нестѣ ли, чёлы вж книгитѣ *Мшусёви*, при капината,
чи мѹ рече Бгѹ, и дѹмаше: "Эх сомъ Бгѹ Абраамовъ, и Бгѹ ісаї-
кѡвъ, и Бгѹ Іакѡвъ: * Ни є Бгѹ на мертвите, но Бгѹ на живи-
те, вїи поистинно мнозина сѧ прелішавате." Й като додѣ єдинъ ѿ кни-
жниците, като гї чв като сѧ припираха, и като видѣ, чи добрѣ
їмъ ѿговори, попыта го: коѧ є первата ѿ сїчкитѣ Заповѣди; * Й
Іисѹ мѹ ѿговори: чи первата ѿ сїчкитѣ Заповѣди є: слѹшай Ісаїле,
Гдѣ Бгѹ нашъ, Гдѣ єдинъ є: * Й да возлюбишъ Гдѣ Бгѹ твоему
сѧ сїчкото сардце твоє, исѧ сїчката дѹшѧ твоѧ, исѧ сїчка оумъ твой,
и сѧ сїчката ючинѧ твоѧ: таѧ є первата Заповѣдь: и втората при-
лична ней: * Да возлюбишъ сѹсѣда свое гѡ като самъ сѧ себеси. поголѣ-
ма ѿ таѧ дѹгла Заповѣдь и ѻма: Й рече мѹ книжника: добрѣ оучителю.
войстинна речи: чи єдинъ є Бгѹ, и ѻма дѹгти ѿсвѣнъ негѡ * Й тада
го люби накой сѧ сїчкото сардце, исѧ сїчката рѹзѹмъ и сѧ сїчката дѹшѧ, и
сѧ сїчката ючинѧ, и тада люби и сѹсѣда като сѧ себеси, поголѣма ѿ ѿ сїчкимъ
сѧ изгореніи и жертови: Й Иисѹ като видѣ, чи смысленни ѿговори, рече мѹ:
ни сѧ далечъ ѿ царството Бжие и никой нитмѹаше повиче да го попытатъ
и като ѿговори Иисѹ дѹмаше (оучате въ чёркова): каквѹ дѹматъ кни-
жниците, чи Христосъ є Сынъ Давидовъ; * Защо тозъ Давидъ рече
сѧ Дхъ Стыі: дѹмаше Гдѣ на Гдѣ ми: сѧдъ ѿдеси мёне додѣ тѹ-
ра краговете твой подъ крачие на краката твои * Самъ поистинни
Давидъ дѹма го Гдѣ: и ѿдѣ мѹ є сѧ; и многои народаи го послѹ-
шваха сѧ сладость * И дѹмаше ѿмъ во оученето свое: пазетеса ѿ
книжниците койте ѵшатъ да ходатъ примѣнены, и да ги поздрав-
ляватъ на пазарите: * И предисѹдниите на соборищата, и перво-
саданиите на вечеरите * Койте ѵздатъ каситѣ на довицитетъ. и сли-